

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12735/2023
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1689/22 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1689/22 од 26.01.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1689/22 од 26.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији П 54/21 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени сметао тужиоца у последњем мирном и несметаном поседу државине службености пролажења кп. .. КО ... ради приступања са јавног пута 11 А реда (214) Блаце – Куршумлија, до свог економског дворишта које има на кп. .. КО ... пешице, трактором, путничким и теретним возилом правцем запад-исток у дужини од око 69,20м, ширине од око 4м, фактички насипан шљунком, на тај начин што је закључно са 01.06.2020. године без икаквог правног основа и без овлашћења тужиоца постављањем примитивне оgrade од дрвених шипова и плетене жице испод природне јужне границе почев од државног пута сузио путно земљиште на ширину од 2,50 - 2,90м, да би потом 10.06.2020. године наведени пут сузио постављањем лимене оgrade на ширину од 2 - 2,5м, у дужини од око 15м, поставио и бетонирао шипове и на истој поставио лимену ограду, а на самом улазу у економско двориште тужиоца (пред капију), поставио и убетонирао бетонски дирек, висине око 1м, ширине око 0,35м, чиме је тога дана осујетио тужиоца у несметаном коришћењу пролаза путним земљиштем, што је тужени дужан да призна. Ставом другим изреке, одлучено је да одређена привремена мера решењем П 192/20 од 03.06.2020. године остаје на снази до правноснажности овог решења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 144.145,00 динара.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1689/22 од 26.01.2023. године, ставом првим изреке, укинута је првостепено решење у ставу првом изреке у делу који се односи на уврђено сметање државине службености пролажења кп. .. КО ... у дужини преко 47м до 69,20м, док је у преосталом делу става првог првостепено решење потврђено, а жалба туженог одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати уместо досуђеног новчаног износа од 144.145,00 динара износ од 89.795,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом, на име трошкова другостепеног поступка плати 9.000,00 динара.

Против правоснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указује на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Наиме, предмет тражене правне заштите је сметање државине и успостављање стања државине пре учињеног сметања, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, које суд утврђује у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Наводима ревизије се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП. Осим тога, тужени уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у истој или битно сличној чињенично правној ситуацији као у овом случају.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Ревизијом туженог побија се решење донето у парници због сметања државине, у којој је, према одредби члана 452. став 5. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, што значи да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против

које се по закону не може изјавити, због чега је Врховни суд донео одлуку као у ставу другом изреке, применом члана 413. у вези у вези члана 452. став 5. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић